

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์เป็นการใช้กระบวนการทางเทคนิค เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ทันสมัย และเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดกระบวนการทางเศรษฐกิจ เนื่องจากเป็นจากการผลิตสินค้าที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม (Value add) ซึ่งได้แก่ค่าแรง (Wage) ผลกำไร (Profit) ดอกเบี้ย (Interest) ค่าเช่า (Rent) และการจ้างงาน (Employment) และก่อให้เกิดเงินตราต่างประเทศ ซึ่งช่วยสนับสนุนดุลการค้าระหว่างประเทศ ดุลการชำระเงิน ตลอดจนทุนสำรองระหว่างประเทศอีกด้วย

อีกทั้งอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์เป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพต่อการส่งออกที่ดีในขณะที่ราคาสินค้ามีแนวโน้มที่จะปรับตัวลดลงและต้นทุนการผลิตมีแนวโน้มสูงขึ้นทั้งเนื่องจากปัจจัยภายนอกเช่นมาตรการทางด้านสิ่งแวดล้อมของกลุ่มประเทศคู่ค้าและ ปัจจัยภายในเช่นค่าแรงงานของพนักงานผลิต อีกทั้งวัตถุดิบส่วนใหญ่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศในแง่ของมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ที่ประเทศไทยได้รับค่อนข้างน้อย และในสถานะที่ต้องเผชิญกับการแข่งขันที่รุนแรงลูกค้ามีโอกาสที่จะเลือกผู้ผลิตได้มากขึ้น และมีอำนาจในการต่อรองราคาค่อนข้างสูง ภายใต้สถานะการแข่งขันที่รุนแรงส่งผลให้มาร์จิ้น (Margin) ในการดำเนินธุรกิจมีแนวโน้มที่ลดลง

แต่อย่างไรก็ตามมูลค่าที่ส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ในปี พ.ศ. 2549 ขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปี พ.ศ. 2548 ตามวัฏจักรสินค้าในช่วงขาขึ้นดังเห็นได้จากดัชนี SEMI Book-to-Bill Ratio (อัตราส่วนระหว่างมูลค่าคำสั่งซื้อต่อยอดจำหน่ายจริง) โดยเฉลี่ยในปี พ.ศ. 2549 มีค่ามากกว่า 1.0 แสดงถึงความต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ปัจจัยสนับสนุนการส่งออกผลิตภัณฑ์ประกอบด้วย

ความต้องการคอมพิวเตอร์ในตลาดโลกยังขยายตัว ดังเห็นได้จากยอดจำหน่ายคอมพิวเตอร์ทั่วโลกในปี พ.ศ. 2549 อยู่ที่ราว 229 ล้านเครื่อง ขยายตัวร้อยละ 10 จากปี พ.ศ. 2548 โดยเฉพาะ

ตลาดในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก มียอดจำหน่ายราว 60 ล้านเครื่อง (ขยายตัวร้อยละ 17) ขณะที่ยอดจำหน่ายในสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.9 จากปี พ.ศ. 2548 โดยมีตลาดในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก เป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญ ด้วยอัตราการขยายตัวสูงถึงร้อยละ 12.7

กระแสความต้องการสินค้าในกลุ่ม Consumer Electronics อาทิ โทรศัพท์มือถือและเครื่องเล่น MP3 ยอดจำหน่ายสินค้าในหมวดดังกล่าวขยายตัวถึงร้อยละ 31 คิดเป็นมูลค่ากว่า 167 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ นอกจากนี้ กระแสความต้องการสินค้าในกลุ่ม Consumer Electronics ที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วยังเป็นแรงขับเคลื่อนที่ช่วยกระตุ้นยอดจำหน่ายส่วนประกอบสินค้า อาทิ เช่น เซมิคอนดักเตอร์และฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ อีกด้วย

การส่งออกฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ของไทยขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ตามการขยายตัวของความต้องการคอมพิวเตอร์ และสินค้าในกลุ่ม Consumer Electronics ซึ่งมีฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์เป็นส่วนประกอบสำคัญ อีกทั้งผู้ผลิต ฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์รายสำคัญที่เข้ามาตั้งฐานการผลิตในประเทศไทย ยังคงขยายการลงทุนเพื่อเพิ่มกำลังการผลิตอย่างต่อเนื่อง

ภาวะตลาดผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์สำคัญที่คาดว่าจะขยายตัวอย่างมาก ได้แก่ คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ เนื่องจากความต้องการใช้คอมพิวเตอร์ที่ขยายตัวอย่างรวดเร็วในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะลาตินอเมริกา ตะวันออกกลาง และแอฟริกา เป็นสำคัญ พร้อมทั้งตลาดเซมิคอนดักเตอร์ มีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ World Semiconductor Trade Statistics (WSTS) คาดว่าตลาดเซมิคอนดักเตอร์จะขยายตัวร้อยละ 10 พร้อมทั้งยอดจำหน่ายแผงวงจรไฟฟ้า (สินค้าสำคัญในกลุ่มเซมิคอนดักเตอร์) จะขยายตัวร้อยละ 11.2 ส่วนฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ จะมีปริมาณเพิ่มสูงขึ้นตามปริมาณการขยายตัวของความต้องการสินค้าประเภท Consumer Electronics จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 24 ต่อปี

การส่งออกชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์เพื่อป้อนตลาดรถยนต์ขยายตัวดี ทั้งนี้ เป็นที่คาดว่าความต้องการชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ประเภทดังกล่าวของโลกจะขยายตัวราวร้อยละ 10 โดยเฉพาะเซมิคอนดักเตอร์และไมโครชิพที่ใช้ควบคุมระบบการทำงานต่างๆ ในรถยนต์ อาทิ ระบบเบรก ABS ถุงลมนิรภัย ระบบการจ่ายเชื้อเพลิง และระบบควบคุมการทำงานของเครื่องยนต์

บริษัทผู้ผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์มีแผนการขยายการลงทุนในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง อาทิ อุตสาหกรรมผลิตฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์มีแผนการขยายการลงทุนในไทยมูลค่ากว่า 16,800 ล้านบาท ส่วนอุตสาหกรรมผลิตเซมิคอนดักเตอร์มีการขยายการลงทุนกว่า 1,200 ล้านบาท ขณะที่ผู้ผลิตเซมิคอนดักเตอร์จากต่างประเทศอีกหลายราย มีแผนการย้ายฐานการผลิตเข้ามายังประเทศไทยและคาดว่าจะสามารถเพิ่มกำลังการผลิตชิ้นส่วนเซมิคอนดักเตอร์ได้ 1,000 ล้านชิ้นต่อปี

ผู้ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ได้รับประโยชน์จากข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) ซึ่งได้กำหนดให้ประเทศอาเซียนต้องยกเลิกการจัดเก็บภาษีสินค้าในกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ให้ครอบคลุมถึงร้อยละ 85 ของสินค้าทั้งหมด ทำให้การส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ของไทยไปยังสมาชิกอาเซียนขยายตัวขึ้น

ตารางที่ 1.1 ภาวะการส่งออกสินค้า/ตลาดสำคัญ

สินค้า/ตลาดสำคัญ	มูลค่าส่งออก (ล้านUS\$)		
	2548	2549	% Δ
ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์	22,720.9	26,675.6	17.4
เครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ	11,848.0	14,876.3	25.6
แผงวงจรไฟฟ้า	5,950.6	7,028.7	18.1
ไดโอด ทรานซิสเตอร์และอุปกรณ์กึ่งตัวนำ	825.3	992.9	20.3
ตลาดส่งออกที่ขยายตัว			
อาเซียน	4,772.7	4,906.0	2.8
สหรัฐอเมริกา	3,444.3	4,174.4	21.2
EU	3,184.2	3,756.8	18.0
ญี่ปุ่น	3,069.7	3,176.5	3.5
ฮ่องกง	2,305.3	3,041.6	31.9
ไต้หวัน	1,048.7	1,674.4	59.7
เกาหลีใต้	619.7	717.5	15.8

ที่มา: ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (EXIM ,2549)

จากข้อมูลที่แสดงในตารางที่ 1.1 จะเห็นว่ามูลค่าการส่งออกของผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ มีการขยายตัวถึงร้อยละ 25.6 แผงวงจรไฟฟ้า ร้อยละ 18.1 อีกทั้งการขยายตัวของตลาดส่งออกส่งผลให้การผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว จากภาวะการขยายตัวของส่งออกนี้เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม โดยในปี พ.ศ. 2549 กลุ่มเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์มีมูลค่าการส่งออกถึง 565,806 ล้านบาท และขยายตัวที่เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 19.25 ส่วนการผลิตแผงวงจรไฟฟ้ามีมูลค่าการส่งออกที่เพิ่มขึ้นถึง 267,598.31 ล้านบาทโดยมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 12.22 ดังข้อมูลที่แสดงในตารางที่ 1.2

ตารางที่ 1.2 การส่งออกสินค้าสำคัญของไทยเรียงตามมูลค่า ปี 2548 – 2549 (มกราคม - ธันวาคม)

มูลค่า ล้านบาท

รายการ	2548	2549	% Δ
1.เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	474,445.19	565,806.93	19.25
2.รถยนต์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ	310,306.53	362,374.31	16.77
3.แผงวงจรไฟฟ้า	238,454.60	267,598.31	12.22
4.อัญมณีและเครื่องประดับ	129,339.28	139,864.58	8.13
5.เม็ดพลาสติก	167,914.20	171,394.06	2.07
6.เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์	115,513.31	134,035.23	16.83
7.เครื่องจักรและส่วนประกอบของเครื่องจักรกล	84,509.13	100,867.03	19.35
8.เคมีภัณฑ์	105,732.82	130,475.48	23.40

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

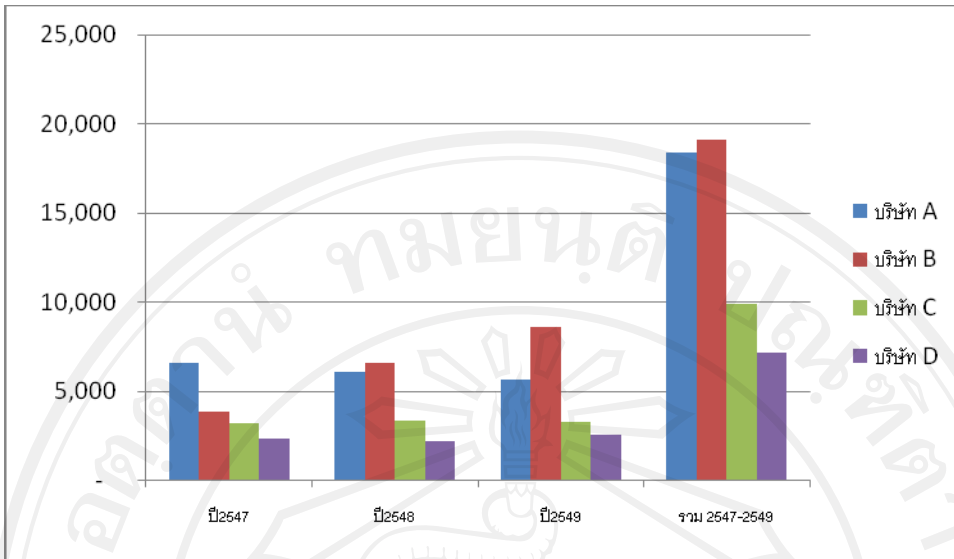
จากข้อมูลที่แสดงในตารางที่ 1 และ 2 จะเห็นได้ว่ารายได้การส่งออกของไทยมาจากการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ก็เนื่องจากการต้องการสินค้าเทคโนโลยีในตลาดทั่วโลกมีการขยายตัวทำให้ไทยซึ่งเป็นฐานการผลิตชิ้นส่วนสำคัญในภูมิภาคขยายตัวตามไปด้วย ถึงแม้ราคาผลิตภัณฑ์ในบางรุ่นจะมีราคาขายเฉลี่ยต่ำลงก็ตาม ภาครัฐบาลจึงได้ให้การสนับสนุนโดยจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือที่เรียกว่า BOI (Board Of Investment) เป็นผู้กำกับดูแลในรูปแบบสิทธิประโยชน์ ให้แก่ผู้ลงทุนคือได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 8 ปีไม่ว่าตั้งอยู่เขตใด และการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 50% เป็นระยะเวลา 5 ปีนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาส่งเสริมเป็นต้น

ตารางที่ 1.3 ภาพรวมรายได้ของอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ 4 อันดับ จาก 10 อันดับที่มีรายได้สูงสุดของจังหวัด ลำพูน ปี 2547-2549

มูลค่า: ล้านบาท

บริษัทผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์	2547	2548	2549
บริษัท A	6,600	6,100	5,700
บริษัท B	3,900	6,600	8,600
บริษัท C	3,200	3,400	3,300
บริษัท D	2,400	2,200	2,600

ที่มา: สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัด จังหวัดลำพูน

แผนภูมิที่ 1.1 แสดงภาพรวมรายได้ของอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ในอุตสาหกรรมภาคเหนือ 4 อันดับ จาก 10 อันดับที่มีรายได้สูงสุดของจังหวัดลำพูน ปี 2547-2549

อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์นับเป็นการผลิตหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจประเทศ และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์เป็นอุตสาหกรรมที่ต้องใช้เงินลงทุนและใช้เทคโนโลยีสูงและต้องอาศัยความชำนาญในการผลิต การวิจัยและการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและในช่วง 3-5 ปีที่ผ่านมาการผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์มีการแข่งขันกันอย่างรุนแรงส่งผลให้ราคาสินค้าลดลงอย่างต่อเนื่องอีกทั้งปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อส่งออกสินค้าของไทยเช่นการบังคับใช้มาตรการทางด้านสิ่งแวดล้อมของกลุ่มประเทศที่เป็นคู่ค้าของไทยส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาคำถามเพื่อวิเคราะห์ถึงต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินของอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ว่าเป็นอย่างไร

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อประเมินความเป็นไปได้ของการขยายการลงทุนในการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ขนาดใหญ่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือจังหวัดลำพูน โดยอาศัยเทคนิคการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงิน
2. เพื่อวิเคราะห์ความไวต่อการเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบต่อโครงการ โดยพิจารณาผลกระทบของโครงการเมื่อต้นทุนและผลตอบแทนของโครงการเปลี่ยนแปลงไป

1.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบแนวทางการพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของโครงการและผลตอบแทนทางการเงินของการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ขนาดใหญ่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือจังหวัดลำพูน

2. ทำให้ทราบสถานะของโครงการภายใต้ความเปลี่ยนแปลง อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านต้นทุนและผลตอบแทน เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนขยายการผลิตและเพื่อการวางแผนการผลิตที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมตามสถานการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

1.4 นิยามศัพท์

- ผลตอบแทนหรือรายได้จากโครงการ หมายถึงรายได้ที่เกิดขึ้นจากการขายสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ในรอบระยะเวลาบัญชีแม้ว่าจะยังไม่ได้รับชำระในรอบระยะเวลาบัญชี (Accrual Basic) มีการคำนวณรายได้พึงรับหรือตามเกณฑ์คงค้าง ที่แปลงมูลค่าเป็นเงินตราไทย (บาท) แล้วทั้งสิ้นในรอบปีภาษี เริ่มตั้งแต่เดือน มกราคม ถึง ธันวาคม ของทุกปี

- ต้นทุนการผลิต (Cost of production) หมายถึง ค่าใช้จ่ายต่างๆที่ทำให้เกิดขึ้นในการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ แบ่งออกได้เป็น ต้นทุนวัตถุดิบ ค่าแรง และ โสหุ่ยการผลิต รวมถึงค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารที่ก่อให้เกิดกระบวนการผลิตสินค้าเช่นค่าโฆษณาประชาสัมพันธ์ ค่าขนส่งสินค้าเพื่อส่งออกและค่าขนส่งสินค้าที่ขายในประเทศ

- ต้นทุนของโครงการจากการลงทุน (Investment Cost) เช่นที่ดิน อาคาร โรงงาน เครื่องจักรหลักที่ได้รับการยกเว้นอากรจากการส่งเสริมการลงทุน

- อายุของโครงการ 20 ปีโดยนับจากปีที่มีการลงทุนเพิ่มเป็นปีที่ 1

- อัตราส่วนลด (Discount rate) อัตราส่วนลดที่ใช้ตัวเลข 4% กำหนดจากอัตราเงินกู้ยืมเฉลี่ยของบริษัทที่เกี่ยวข้องกัน (บริษัทในเครือ) และเป็นเงินกู้ยืมที่ไม่มีหลักประกันในรูปสกุลเงินบาท โดยมีอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมของบริษัทผู้ให้กู้บวกกำไรส่วนเพิ่ม เงินกู้ยืมดังกล่าวมีกำหนดชำระคืนเมื่อทวงถาม ทั้งนี้ด้วยอัตราเงินเฟ้อและเพื่อเปรียบเทียบกับอัตราเงินกู้ยืมเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ทั่วไป ดังนั้นการศึกษาครั้งนี้จึงกำหนดอัตราส่วนลดที่ 4% 7% 10%

1.5 ขอบเขตของการศึกษา

การค้นคว้าแบบอิสระในครั้งนี้ต้องการศึกษาโดยการวิเคราะห์ถึงต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินในการขยายการลงทุนของโครงการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ขนาดใหญ่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือจังหวัดลำพูน โดยที่โครงการได้ทำการเปิดดำเนินการมาแล้วตั้งแต่ ปี

พ.ศ. 2535 และได้มีการขยายการลงทุนเพิ่มในปี พ.ศ. 2550 ทั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดให้ปีที่มีการลงทุนเพิ่มนับเป็นปีที่ 1 ของโครงการโดยกำหนดให้โครงการมีอายุทั้งสิ้น 20 ปี สิ้นสุดในปี พ.ศ. 2569 โดยโครงการมีมูลค่าการลงทุนเพิ่มในทรัพย์สินทั้งสิ้น 450 ล้านบาท ทรัพย์สินที่ลงทุนเพิ่ม ได้แก่ อาคาร เครื่องจักร เครื่องมือและอุปกรณ์ และการศึกษาในครั้งนี้ได้ทำการศึกษาค้นคว้าตามขอบเขตและข้อกำหนดของโครงการอื่นได้แก่ตามข้อกำหนดของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOD), การนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือแห่งประเทศไทยจังหวัดลำพูนและสำนักบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่ The Large Tax Organization (LTO) โดยมีข้อกำหนดพื้นฐานดังนี้

การผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ขนาดใหญ่หมายถึงอุตสาหกรรมการผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์เครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบตัวแปลงสัญญาณไฟฟ้า แสงวงจรไฟฟ้าที่มีการนำเข้าวัตถุดิบและเครื่องจักรจากต่างประเทศอีกทั้งมีการจัดหาวัตถุดิบในประเทศเพื่อการผลิตและส่งออกและมีตลาดการจำหน่ายไปยังต่างประเทศเป็นหลัก โดยมีสัดส่วนการใช้วัตถุดิบต่างประเทศ 80% ภายในประเทศ 20% และสัดส่วนการใช้เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ ต่างประเทศ 95% และมีการคำนวณรายได้พึงรับหรือตามเกณฑ์คงค้าง (Accrual Basic) โดยนำรายได้ที่เกิดขึ้นในระยะเวลาบัญชีแม้ว่าจะยังไม่ได้รับชำระในรอบระยะเวลาบัญชีนั้นมาคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้นและเป็นบริษัทที่มีการขายโดยมีมูลค่าการขายตั้งแต่ 1,000 ล้านบาทต่อปี และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่ LTO (The Large Tax Organization)

สถานที่ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูนในเขตพื้นที่อุตสาหกรรมทั่วไป บนพื้นที่ 50 ไร่ ซึ่งได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ให้ประกอบการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และอนุมัติให้สิทธิประโยชน์ต่างๆตามเขตส่งเสริมการลงทุน อาทิเช่นได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร และวัตถุดิบ ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 8 ปีและการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 50% เป็นระยะเวลา 5 ปีนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาส่งเสริมการลงทุนและบริษัทฯ จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อกำหนดต่างๆตามที่ระบุไว้ในบัตรส่งเสริมการลงทุนเป็นต้น

ผู้ประกอบการหรือผู้ถือหุ้นเป็นชาวต่างชาติทั้งสิ้น 100% และมีเงินทุนจดทะเบียนมูลค่าทั้งสิ้นหนึ่งพันล้านบาท

ผลประโยชน์หมายถึง รายได้จากการขายชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่แปลงมูลค่าเป็นเงินตราไทย (บาท) แล้วทั้งสิ้นในรอบปีภาษี เริ่มตั้งแต่เดือน มกราคม ถึง ธันวาคม ของทุกปี โดยเริ่มได้รับผลประโยชน์ในปีที่ 1 ของโครงการลงทุน

อายุของโครงการ 20 ปีโดยนับจากปีที่มีการลงทุนเพิ่มเป็นปีที่ 1 ตลอดอายุโครงการ 20 ปี

อัตราส่วนลด (Discount rate) อัตราส่วนลดที่ใช้ถัวเฉลี่ย 4 % กำหนดจากอัตราเงินกู้ถัวเฉลี่ยของบริษัทที่เกี่ยวข้องกัน (บริษัทในเครือ) และเป็นเงินกู้ยืมที่ไม่มีหลักประกันในรูปสกุลเงินบาท โดยมีอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมของบริษัทผู้ให้กู้บวกกำไรส่วนเพิ่ม เงินกู้ยืมดังกล่าวมีกำหนดชำระคืนเมื่อทวงถาม

การแปลงค่าเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทย การแปลงค่ารายการที่เป็นเงินตราต่างประเทศให้เป็นเงินบาทโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่เกิดรายการและแปลงค่าสินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ ณ วันที่ในงบดุลให้เป็นเงินบาทโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่ในงบดุล และบริษัทได้ใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อลดความเสี่ยงจากการผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เครื่องมือที่ใช้ส่วนใหญ่ประกอบด้วยสัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า

การค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ได้เน้นการจัดการทางการเงินเป็นหลัก และใช้วิธีการทางสถิติวิเคราะห์หามูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) อัตราผลตอบแทนภายในโครงการ (IRR) และอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุน (B/C ratio) ระยะเวลาคืนทุนของโครงการ (Payback Period) อีกทั้งการวิเคราะห์ภายใต้ความเสี่ยงที่ไม่แน่นอน (Sensitivities Analysis) ของบริษัทผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ขนาดใหญ่แห่งหนึ่ง ในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน ประกอบกับการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร รายงานทางวิชาการต่างๆ อีกทั้งการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล ยอดขายในอดีตของโครงการ โดยรวบรวมข้อมูลยอดขายทั้งหมด และข้อมูลต้นทุนการผลิต ข้อมูลใส่หุ้ยการผลิต โดยข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2549 และจากข้อมูลการประมาณการของบริษัทผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ในปี พ.ศ. 2550 – 2569 และผู้ศึกษาได้นำยอดขายในอดีตและยอดขายจากการประมาณการ รวมทั้งต้นทุนในอดีตและต้นทุนประมาณการ นำมาพยากรณ์เพิ่มจนถึงปีที่ 20 (ปี พ.ศ. 2569) อีกทั้งข้อมูลในการลงทุนเพิ่มเป็นข้อมูลจากการประมาณการที่เทียบเคียงกับข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงของโครงการในปี พ.ศ. 2550